

SXEDIO.GK2

4.4.1954: ΤΟ ΕΘΝΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ
ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΗ
ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΥΣΙΑ ΤΗΣ
ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Στην περίοδο **1952-1954** ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, ως Εθνικός ηγέτης της Κύπρου και Εθνάρχης όπως αποκαλείτο ενεργούσε απόλυτα και αυστηρά μόνος και έχοντας την υποστήριξη της Δεξιάς και αφήνοντας ένα άλλο τμήμα του λαού, την Αριστερά έξω από τον αγώνα.

Οι λόγοι ήταν ξεκάθαροι και τους είχε δηλώσει ο ίδιος. Δεν ήθελε ανάμιξη κομμουνιστών και κομμουνιστικών χωρών στις προσπάθειες προσφυγής στα Ηνωμένα Έθνη γιατί φοβόταν ότι κάτι τέτοιο θα έδινε λανθασμένα μηνύματα στη διεθνή αμφικτυονία σε μια περίοδο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όπου ο ψυχρός πόλεμος βρισκόταν στο ζενίθ του.

Ακόμα ο Μακάριος δεν ήθελε "μέσα στα πόδια του" την Αριστερά, που ζητούσε κοινά προγράμματα και κοινές εκδηλώσεις...

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι όταν στο δεύτερο εξάμηνο του **1953** συνέβησαν πρωτοφανείς φονικοί σεισμοί στην Κύπρο οι παρατάξεις δεν συνεργάστηκαν ούτε για μια στιγμή, στην κορυφή τουλάχιστον, για τη διενέργεια των εράνων για βοήθεια των σεισμοπαθών.

Όμως και ο ίδιος- και να το ήθελε σε κάποιο βαθμό- δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά γιατί η δεξιά στο νησί θεωρούσε τους κομμουνιστές- όπως συνέβαινε και με τους κομμουνιστές- κάτι περισσότερο από ιδεολογικούς αντιπάλους.

Η κρίση στις σχέσεις των δυο παρατάξεων και οι αλληλοκατηγορίες δεν επέτρεπαν καμμία συνεργασία.

Το ΑΚΕΛ δεν ήθελε να πιστέψει αυτά που υποσχόταν ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος κατά την επιστροφή του από την Αθήνα στις αρχές του **1954**, για

ενδεχόμενη προσφυγή της Ελλάδας στα Ηνωμένα Έθνη υπέρ της Κύπρου και ότι το **1954** θα θεωρείτο το έτος της Κύπρου.

Αντίθετα το ΑΚΕΛ, εκμεταλλευόμενο τα όσα σκληρά είχε πει εναντίον του ο Μητροπολίτης Κερύνειας Κυπριανός στην προσφώνηση του προς τον αφιχθέντα Αρχιεπίσκοπο, επιτέθηκε για άλλη μια φορά εναντίον της δεξιάς και της Εθναρχίας στην Κύπρο και της Κυβέρνησης του Αλέξανδρου Παπάγου στην Αθήνα.

Εγγραφε ο "Νέος Δημοκράτης", εκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ, στις **23** Μαρτίου **1954** σε ειδησεοσχόλιο του για την επιστροφή του Μακαρίου που αντανάκλούσε το κλίμα της εποχής που επικρατούσε και τον τρόπο αντίδρασης της μιας παράταξης εναντίον των ενεργειών της άλλης:

"Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος επέστρεψε χθες από τις Αθήνες. Επέστρεψε χωρίς να έχει τίποτε να εξαγγείλει το νέο στον Κυπριακό λαό. Γιατί η πτερόεσσα η τηλεπικοινωνία του **20ου** αιώνα πρόλαβε τη Μακαριότητα του. Όλα μετεδόθησαν κατά κόρον τον τελευταίο ένα μήνα. Και τα τεκτενόμενα επί της σκηνής και τα βυρσοδομούμενα στα παρασκήνια και όσα λέγονται ιδιαιτέρως και όσα λέγονται για ν' αποκοιμίζεται ο λαός. Και όλα αυτά συνομολόγησαν το οικοδόμημα που αποτελεί μνημείον του άτεγκτου αποικιακού πνεύματος των βρεττανών κυριάν μας, της απροσπέλαστης προδοσίας της συνγερμικής Παπαγικής μοναρχοφασιστικής κυβέρνησης της συμβιβαστικής τουλάχιστον εθναρχικής πολιτικής της κυβέρνησης της αμερικανοδουλείας κατ' ευφημισμόν κυβέρνησης της Ελλάδας.

Και το οικοδόμημα το οποίον εκτίσθη στην πολιτική συνείδηση παντός κυπρίου πριν επιστρέψει ο Αρχιεπίσκοπος είχε μοναδικόν επιστέγασμα του τις πρόσφατες δηλώσεις των τεσσάρων του βρεττανού υπουργού των Εξωτερικών κ. Ηντεν, του "ισχυρού" στρατάρχη Παπάγου, του υπουργού των Εξωτερικών της Κυβέρνησης της αμερικανοδουλείας κ. Στεφανοπούλου

και του Μακαριώτατου Αρχιεπισκόπου. Ποιάν γλαύκα θα εκόμιζε λοιπόν ο Μακαριώτατος από τις Αθήνες στην Κύπρο, νέαν και άγνωστην για τους Κυπρίους;

Πραγματικά ο Αρχιεπίσκοπος στην συγκέντρωση του Καθεδρικού ναού του Αγίου Ιωάννη δεν είπε παρά τα γνωστά, τα συνήθη, τα τετριμμένα που δεν πείθουν κανένα. Συγκεφαλαιώνουμε τον λόγο του:

- Ο αντικειμενικός σκοπός της αποστολής του επέτυχε πλήρως.

- Το εθνικό μας ζήτημα εσημείωσεν αρκετήν πρόοδον.

- Η ισχυρά κυβέρνηση του Παπάγου θα θέσει οπωσδήποτε με σθένος το κυπριακόν στον ΟΗΕ τον προσεχή Σεπτέμβριο.

- Το **1954** θα είναι το έτος της Κύπρου- νέα παραλλαγή του στο **1952** θα είναι το έτος της "μάχης της Κύπρου".

- Ανάγκη να οργανώσωμεν τον αγώνα μας στο εσωτερικό.

Το κατά πόσο πέτυχε ο αντικειμενικός σκοπός της αποστολής του, το κατά πόσο σημείωσε πρόοδο το εθνικό μας ζήτημα, το κατά πόσο θα το θέσει και πως θα το θέσει αν το θέσει στον ΟΗΕ, η κυβέρνηση Παπάγου, η "ισχυρά" η αμερικανόδουλη και τα λοιπά, είναι σημείο που δεν θα απαντήσουμε σ' αυτό το ειδησεοσχόλιο.

Ενα σημείο του Μακαριωτάτου θα μας απασχολήσει στο παρόν ειδησεοσχόλιο περισσότερο:

- Ανάγκη να οργανώσουμε τον αγώνα μας στο εσωτερικόν, είπε. Συμφωνούμε επί της αρχής μα η αρχή που δεν ξεκαθαρίζεται που δεν γίνεται συγκεκριμένη είναι γρίφος, βλέπει ο Μακαριώτατος οργάνωση του αγώνα στο εσωτερικό ερήμην της Λαϊκής Παράταξης, παραγνωριζομένης της Λαϊκής Παράταξης, καταπολεμούμενης λυσσώδως ακόμη της Λαϊκής Παράταξης, όπως διεκήρυξε προσφωνώντας τον ο αγαπητός εν Χριστώ Πολυκαρπούπνευστος άγιος αδελφός του Κυπριανός. (Πολυκαρπούπνευστος, δηλαδή καθοδηγούμενος από τον Πολύκαρπο Ιωαννίδη,

γραμματέα της Μητρόπολης Κερύνειας και εκδότη της εφημερίδας "Η Εφημερίς"). Αν βλέπει έτσι την οργάνωση του αγώνα στο εσωτερικό έπρεπε στην αντιφώνηση του να χαιρετίσει την κατ' επιφοίτηση του Αγίου Πολύκαρπου. Αν διαφωνεί πρέπει νάχει το θάρρος να το διακηρύξει. Επροτίμησε τη σιωπήν, που εκφράζει τη συνέχιση της υφιστάμενης πολιτικής της διάσπασης των πατριωτικών δυνάμεων του λαού με το γάντι, αντί της πολυκαρπικής ρομφαίας. Συναισθάνεται ό,τι δεν συναισθάνεται η ομοουσία διάς Πολυκάρπου-Κυπριανού πως οι καιροί δεν επιτρέπουν την τακτική της διάσπασης, όπως την αντιλαμβάνονται οι τελευαίοι.

Ο "ΠΟΛΕΜΙΚΟΣ" ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΔΙΑ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

Τον Μακαριώτατον προσεφώνησε στον Καθερικό ναό Αγίου Ιωάννου ο τρίτος τη τάξει Μητροπολίτης Κυπριανούς, και έμπνευση του Πολυκάρπου γιατί ο λόγος του Κυπριανού ήταν ανθολογία της αντικομμουνιστικής υστερίας που περιέχεται στις τελευταίες εκδόσεις της " Εφημερίδος" (την εφημερίδα που εξέδιδε ο Πολύκαρπος Ιωαννίδης).

- Καμμιά επαφή με τους κομμουνιστές εκραύγασε με όλην την δύναμην των πνευμόνων του ο Κυπριανός.

- Καμμιά επαφή με τους κομμουνιστές επανεκραύγασεν υψώνοντας την φωνήν του για το εθνικό μας ζήτημα.

- Καμμιά επαφή με τους κομμουνιστές, εκραύγασε εκ τρίτου για κανένα λαϊκό πρόβλημα.

- Ό,τι επρόσθεσε, στην παλίρροια του αντικομμουνιστικού του ξεσπάσματος ήταν ο ακάθιστος ύμνος προς τον Παπάγο και την Παπαγική κυβέρνηση και την κεχαριτωμένη υπερατλαντική δημοκρατία που θα λύσει το πρόβλημά μας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΘΝΙΚΟΦΟΡΟΝΩΝ

Ο "πολεμικός" λόγος του Κυπριανού σε μια περίοδο ύφεσης των παθών αλληλοκατανόησης μεταξύ στρωμάτων λαού με διαφορετικές πολιτικές ιδεολογικές κατευθύνσεις, συνεργασίας επί

ζητημάτων ζωής ή θανάτου κι' επιπρόσθετα σε μια περίοδο δοκιμασίας του ενωτικού μας αγώνα για όλους τους λόγους που εκθέσαμεν ανωτέρω, προκάλεσε δυσμενέστατη εντύπωση μεταξύ όλων των εθνικοφρόνων πολιτών που αποκρούουν την πολιτική των αφορισμών του Πολυκάρπου. Ο χαρακτηρισμός που δόθηκε στον λόγο του Κυπριακού ήταν σε γενικές γραμμές ο ακόλουθος: "Ο Κυπριανός μετάθεσε τον αγώνα και την αντιδικία Κυπριανού- λαού- βρετανικού αποικισμού, σε αγώνα μεταξύ Κυπρίων εθνικοφρόνων και Κυπρίων αριστερών".

Οι εντυπώσεις του λαού από τον λόγον του Μακαριωτάτου είναι χωρίς αμφιβολία οι δικές μας εντυπώσεις. Η αλήθεια βοά κατά της κυβέρνησης της αμερικανοδουλείας, κατά των αφεντικών της, κατά του εθναρχικού συμβιβασμού. Καμμιά πομπώδης δήλωση, καμμιά μεγαλόστομη διακήρυξη, κανένας ρητορικός λόγος δεν μπορεί να την επισκιάσει, την κάνουν και ηλίου φωτεινότερη αυτήν την αλήθειαν οι δηλώσεις του Ηντεν, του Παπάγου του Στεφανόπουλου".

Όπως συνέβη και τα προηγούμενα χρόνια, οι δυο παρατάξεις γιόρτασαν κατά το **1954** δυο ιστορικές επειτείους χωριστά.

Η μια ήταν τέταρτη επέτειος του ενωτικού δημοψηφίσματος του **1954** και η δεύτερη η επέτειος της **25ης** Μαρτίου **1954**.

Όμως ο διαχωρισμός των δύο παρατάξεων δεν τέλειωνε εδώ.

Στις αρχές του επόμενου μήνα, στις **4** Απριλίου **1954**, ο Μακάριος συγκάλεσε το Εθναρχικό Συμβούλιο και έθεσε ενώπιον του εισήγηση για σύγκληση της πρώτης Εθνοσυνέλευσης.

Μάλιστα ο Μακάριος πρότεινε όπως η Εθνοσυνέλευση τεθεί πάνω σε μόνιμη βάση και οι Εθνοσυνελεύσεις συγκαλούνται κάθε χρόνο.

Σύμφωνα με την εισήγηση του Μακαρίου στην Εθνοσυνέλευση θα αντιπροσωπεύονταν όλοι οι Κύπριοι από όλες τις πόλεις. Δεν αναφερόταν ονομαστικά στο ανακοινωθέν ποίοι θα μετέσχαν, αλλά ήταν φανερό ότι

θα αποκλείονταν τα μέλη της Αριστεράς Παράταξης όπως διαφάνηκε αργότερα από τις οδηγίες που δόθηκαν για τη συγκρότηση της εθνοσυνέλευσης.

Αναφερόταν σε ανακοινωθέν του Εθναρχικού Συμβουλίου που εκδόθηκε μετά τη συνεδρία:

"Το Συμβούλιον ενέκρινεν εισήγησιν της Α. Μακαριότητος περί συμπήξεως μονίμου Παγκυπρίου Εθνοσυνελεύσεως ήτις θα απαρτισθή από αντιπροσώπους όλων των κυπριακών πόλεων και χωρίων κατά τρόπον του οποίου αι λεπτομέρειαι θα ανακοινωθώσιν εν καιρώ.

Σκοπός της ιδρύσεως της τοιαύτης Εθνοσυνελεύσεως είναι η πραγματοποίηση στενωτέρας επαφής της Εθναρχίας μετά της ολότητος του κυπριακού λαού προς τον συντονισμό των λαϊκών δυνάμεων εν όψει των τελευταίων εξελίξεων".

Η Αριστερά αντίδρασε αμέσως, αλλά με μια ανακοίνωση που περιλάμβανε κατηγορίες εναντίον της Εθναρχίας και προχωρούσε σε αναγγελία υποχωρήσεων εκ μέρους της αν γίνονταν δεκτές οι αξιώσεις της.

Η ανακοίνωση προερχόταν από το Πολιτικό Γραφείο της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ και αφού κατηγορούσε ότι τα σχέδια για Εθνοσυνέλευση ήταν επεξεργασμένα στα εργαστήρια αμερικανικών και κυβερνητικών κύκλων της Αθήνας και ότι αποτελούσαν μέρος προσπάθειας του Μακαρίου για ανανέωση του Εθναρχικού του Συμβουλίου μετά την τελευταία κρίση που είχε δημιουργηθεί ύστερα από την παραίτηση του Θεόδωρου Κολοκασίδη (ή Καλοκασίδη) από το Κλιμάκιο της Εθναρχίας στην Αθήνα.

Επίσης το ΑΚΕΛ ζητούσε πραγματική Εθνοσυνέλευση και χαιρέτιζε κάθε κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση.

Τόνιζε ακόμα ότι αν καλείτο πραγματική Εθνοσυνέλευση, τότε η Αριστερά δεν θα έφερνε ένσταση ο Μακάριος να διατηρούσε τόσο την προεδρία της όσο και την προεδρία του Εκτελεστικού Συμβουλίου που θα εκλεγόταν δημοκρατικά.

Με τον τρόπο αυτό η Αριστερά προσπαθούσε να εξασφαλίσει, λίγα, έστω περιορισμένα, δικαιώματα για συμμετοχή στις εξελίξεις που θα ακολουθούσαν,

αλλά δυστυχώς για τη ίδια, χωρίς αποτέλεσμα.

Όμως ήταν πολύ βαριές οι κατηγορίες της εναντίον του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου και της Εθναρχίας και τους κατηγορούσε ότι "λίγη αμφιβολία υπάρχει ότι τα σκεπασμένα με το μανδύα της Εθνοσυνέλευσης σχέδια, είναι σε γενικές γραμμές επεξεργασμένα, στα εργαστήρια αμερικάνικων και κυβερνητικών κύκλων της Αθήνας...".

Οι κατηγορίες ήταν τόσο βαριές που δεν υπήρχε περίπτωση να αφήσουν ασυγκίνητους τους αντιπάλους της δεξιάς και να αποκλείουν κάθε συνεργασία μαζί της.

Ανέφερε το ΑΚΕΛ με σύντομη αναφορά στις τελευταίες εξελίξεις:

"1. Ενα τελευταίο ανακοινωθέν του Γραφείου Εθναρχίας, λέγει, ότι η Εθναρχία ενέκρινε εισήγησιν του Μακαριωτάτου περί συμπήξεως " Εθνοσυνελεύσεως" με σκοπόν την "στενότεραν επαφήν της Εθναρχίας μετά της ολότητος του Κυπριακού λαού..." Σύμφωνα με το ανακοινωθέν οι λεπτομέρειες της εκλογής, θα ανακοινωθούν "εν καιρώ". Γίνεται δε φανερόν ότι τα σχέδια οργάνωσης θα είναι αυστηρά εκ των άνω. Η " Εθνοσυνέλευσις" αύτη δεν πρόκειται να είναι ενιαία και παλλαϊκή, αλλά κομματική και παραταξιακή. Νεώτερη είδηση λέγει ότι το Γραφείον Εθναρχίας "απεφάσισε τον τρόπον με τον οποίον θα σχηματισθεί η Εθνοσυνέλευση.

2. Την ίδιαν ακριβώς μέρα που το Γραφείον Εθναρχίας αποφάσιζε την σύμπηξη Εθνοσυνέλευσης μια εθνικόφρων εφημερίδα ετύγχανε να ξεσκεπάζει παρασκηνιακές ενέργειες του Αρχιεπισκόπου, που έχουν στενώτατη σχέση με το χαρακτήρα της Εθναρχικής "Εθνοσυνελεύσεως". Να τη έγγραφε στις 5 του Απρίλη η εφημερίδα "Κύπρος" και τα οποία δεν διαψεύσθηκαν:

"Πληροφορούμεθα εγκύρως ότι ο Αρχιεπίσκοπος καλεί από τινων ημερών διάφορους αντιπροσωπευτικούς παράγοντες και ανταλλάσσει μετ' αυτών απόψεις επί της οργανώσεως

αντικομμουνιστικού μετώπου. Μεταξύ των προσκεκλημένων περιλαμβάνονται αξιωματούχοι της ΠΕΚ, των Νέων Συντεχνιών, σωματείων, οργανώσεων καθώς και διάφορα άτομα...".

3. Λίγη αμφιβολία υπάρχει ότι τα σκεπασμένα με το μανδύα της Εθνοσυνέλευσης σχέδια, είναι σε γενικές γραμμές επεξεργασμένα, στα εργαστήρια αμερικάνικων και κυβερνητικών κύκλων της Αθήνας, και αποτελούν μέρος της τελευταίας εκεί συνεργασίας Αρχιεπισκόπου- Πισσά (Γενικού Γραμματέα της ΣΕΚ) για τη λύση "οργανωτικών ζητημάτων". Μια νέα πολύκροτη ΕΚΘΕΣΗ ΠΙΣΣΑ βρίσκεται στα χέρια μας, γεμάτη από εκπληκτικά στοιχεία που ο Πισσάς απόφευγε να δημοσιεύσει. Η έκθεση Πισσά μαρτυρά για απανωτές συσκέψεις και επαφές με τους κυβερνητικούς επίσημους και εκπροσώπους της αμερικάνικης πρεσβείας, για σχέδια που θα αποτρέψουν και θα εξασθενίσουν τη λαϊκή ενότητα στην Κύπρο, για υλική και άλλη βοήθεια προς τις Ν. Συντεχνίες, για "καταπολέμηση του κομμουνισμού" κλπ.

Με τι σχετίζονται όλα αυτά τα σχέδια; Όλα αυτά γίνονται την ώρα που το παιγνίδι περί φιλικών διαπραγματεύσεων και προσφυγής στον ΟΗΕ ξεσκεπάζεται. Γίνονται την ώρα που η κρίση στους κόλπους του Εθναρχικού Συμβουλίου είχε ξεσπάσει, σε βαθμό που να προκαλεί την αγανάκτηση μελών του και ομαδικές περαιτιήσεις, γίνονται την ώρα που κι ο Πολύκαρπος υποχρεώνεται ν' αποκαλεί "πλάνην" και "ανευ λόγων θριαμβολογίαν" τα περί προώθησης του αγώνα εκ μέρους του Αρχιεπισκόπου "λιβανίσματα αυτοθαυμασμού και κολακείες λόγω συμφέροντος" τα περιεχόμενα του Εθναρχικού Συμβούλου κ. Θ. Κολοκασίδη. Τι είναι οι πικρές αλήθειες του κ. Θ. Κολοκασίδη; Ο κ. Κολοκασίδης αναγκάστηκε, όπως είπε να χρησιμοποιήσει "γλώσσαν σκληράν και ωμήν".

Ο κ. Κολοκασίδης γράφει ότι "ουδείς Αρχιεπίσκοπος Κύπρου μέχρι σήμερα επολιτεύθη με τόσην δικτατορικήν διάθεσιν ότι η πολιτική του

σημερινού Αρχιεπισκόπου αποτελεί "έκκληση προς τον λαόν περιφρόνησιν" κι' ότι σ'αυτήν την πολιτική θ' αντιδράσει ο λαός. Γράφει επίσης ότι και τα στοιχειώδη δικαιώματα του λαού εξηφανίσθησαν διά της από μέρους του Αρχιεπισκόπου απολυταρχικής διαχειρίσεως εθνικών και θρησκευτικών ζητημάτων". Αν και δεν έχουν αναφερθεί ακόμα τα βαθύτερα αίτια των διαφωνιών και της απαίτησης των εθναρχικών συμβούλων, οι πικρές αλήθειες του κ. Κολοकाσίδη μιλούν μόνες τους. Η αγανάκτηση του κ. Κολοκασίδη είναι η πρώτη έκρηξη της δυσφορίας, που αισθάνονται όχι μόνον τα κάτω στρώματα του λαού, αλλά και πολλοί αστικοί πολιτικοί παράγοντες, ότι κριτικάρει αυστηρά ο κ. Κολοκασίδης, έχει στενώτατη σχέση με την πολιτική του διασπά το λαό, που ευθυγραμμίζεται στα υποδουλωτικά πλαίσια "φιλίας" και προσφέρει την Κύπρο στους ξένους για πολεμικές βάσεις, που καλεί τον κυρίαρχο να εφαρμόσει τους ανελεύθερους νόμους του ενάντια στο λαό, η πολιτική της δικτατορικής διάθεσης είναι η πολιτική που μονοπωλεί τον εθνικό αγώνα, για να εγκαταλείπει εύκολα τις εντολές της Φανερωμένης και να μεταπηδά στην πολιτική των παρασκηνίων.

Ετσι μέσα στους σκοπούς των εμπνευσμένων απ' έξω νέων διασπαστικών σχεδίων είναι:

α). Να σκεπαστεί με εντυπωσιακές αποφάσεις και ενέργειες η αποτυχία της εθνικής πολιτικής και να προληφθούν οι συνέπειες της πάρα πέρα κρίσης, μ' ένα είδος ανανέωσης του Εθναρχικού Συμβουλίου.

β). Με την αντικομμουνιστική ύστερία και την ένταση της διασπαστικής δράσης, ν' αποσπασθεί η προσοχή του λαού απ' τον αγώνα και να συνεχισθεί με λιγώτερες ενοχλήσεις η σημερινή πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης με κατεύθυνση πιθανώτατα "συνταγματικήν" που φαίνεται να ευνοεί ο κ. Παπάγος.

Ηδη τα γνωστά στηρίγματα της συνταγματικής βρετανικής πολιτικής στην Κύπρο άρχισαν να θορυβολογούν. Αν λάβουμε δε υπ' όψη την ευκαιρία με την οποία η Εθναρχία δέχεται πάντοτε την πολιτική

της ελληνικής κυβέρνησης δεν πρέπει να αποκλείσουμε τ' αντικομμουνιστικά μέτωπα και οι εθνοσυνέλευσις ν' αποτελούν μια αντικομμουνιστική "εκλογική προπαρασκευή".

Το ΑΚΕΛ υπήρξε πάντοτε ο κήρυκας της γραμμής για μια πραγματική εθνοσυνέλευση του κυπριακού λαού και μόνον οι διασπαστές, οι μονοπωλητές του εθνικού αγώνα στάθηκαν εμπόδιο στην πραγματοποίησή της. Χαιρετίζουμε και τώρα και στο μέλλον κάθε τυχόν κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση, οποιονδήποτε κι' αν προέρχεται. Μια πραγματική εθνοσυνέλευση που θα συνενώσει και κινητοποιεί όλες τις εθνικές δυνάμεις θα υποστηριχθεί ολόψυχα από τον λαό. Αντίθετα, μια εθνοσυνέλευση που πλαστογραφεί τη λαϊκή θέληση για να χωρήσει το μισό του λαού σε "εθνικούς" και το άλλο μισό σε "αντεθνικούς" θα καταδικαστεί στη χρεοκοπία.

Ο λαός ξέρει λίγο ή πολύ τι σημαίνει εθνοσυνέλευση και ρωτά: Δικαιούται η Εθναρχία ν' αποκαλεί εθνοσυνέλευση ένα σώμα που θα αποκλείει τους πρώτους πολίτες της Αμμοχώστου και της Λάρνακας, ή τους αντιπροσώπους **17** χιλιάδων οργανωμένων εργατών της Παγκύπριας εργατικής Ομοσπονδίας δεκάδες χιλιάδες αγροτών και χιλιάδες άλλων εργαζομένων;

Τίθεται ακόμα ένα άλλο ερώτημα: Ποια δικαιώματα και ποιο ρόλο πρέπει να έχει μια εθνοσυνέλευση; Δικαιούται η Εθναρχία να ονομάζει εθνοσυνέλευση, ένα σώμα με μόνο "δικαίωμα" να ακούσει και να εγρίνει αντίρρηση τις αποφάσεις της; Ο λαός ξέρει λίγο ή πολύ ότι εθνοσυνέλευση σημαίνει σώμα δημοκρατικά εκλεγμένο, απ' όλο το λαό ένα σώμα που νά αντιπροσωπεύει το Έθνος. Ακόμα εθνοσυνέλευση σημαίνει σώμα με εκτελεστικά όργανα, υπόλογα σ' αυτήν κι όχι συνέλευση-όργανο **2-3** προσώπων.

Τι χρειάζεται για να συγκροτήσει μια πραγματική εθνοσυνέλευση; Χρειάζεται, πρώτο η καλή θέληση απ' όλους, ο γνήσιος πατριωτισμός, η παραδοχή της αρχής ότι στον εθνικό αγώνα χειιάζεται ένα μόνο

απελευθερωτικό στρατόπεδο και μια μόνο απελευθερωτική σημαία, η εγκατάλειψη κάθε τάσης για υποταγή της μιας παράταξης στην άλλη.

Δεύτερο, χειιάζεται ένα καθαρό και κοινό πρόγραμμα αγώνα, παραδεχτό απ'όλους που πάνω από άλλες διαφορές μπορεί να συνενώσει στον απελευθερωτικό αγώνα όλες τις τάξεις, όλα τα στρώματα του λαού. Ενα πρόγραμμα που όχι μόνο δεν θα χωρίζει σε δύο τον ελληνικό κυπριακό λαό, αλλά και θα ενθαρρύνει ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ τη συμμετοχή του λαού των μειονοτήτων στο αντιαποικιακό στρατόπεδο.

Βασικά σημεία τέτοιου προγράμματος μπορεί να είναι:

α). Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα δίχως όρους και ανταλλάγματα. Γραμμή αγώνα με ανοιχτά χαρτιά, έξω από τα υοδουλωτικά πλαίσια με σταθερή διεθνή κατεύθυνση ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΗΕ. Πραγματικές εθνικές παλλαϊκές κινητοποιήσεις στο εσωτερικό. Συντονισμός του παλλαϊκού αγώνα για την ένωση στην Κύπρο και στην Ελλάδα και ολόπλευρη πίεση να βγει η η Ελληνική Κυβέρνηση απ' την πολιτική των πλαισίων της ανύπακτης ελληνο-βρετανικής φιλίας, να ζήσουμε και να δεχθούμε μ' ευγνωμοσύνη τη βοήθεια κάθε χώρας.

β). Αγώνας ενάντια σ' όλες τις εκδηλώσεις της αποικιακής οικονομικής πολιτικής, η οποία ήδη προκαλεί τη δυσφορία και την ενιαία κινητοποίηση μεγάλων τμημάτων του λαού. Αγώνας για τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Ενάντια στους ανελεύθερους νόμους που σκοπόν έχουν να νοθεύσουν το εθνικό φρόνημα και ανακμόψουν την πορεία του απελευθερωτικού αγώνα.

Η συγκρότηση μιας πραγματικής εθνοσυνέλευσης δε θ' αντιμετωπίσει δυσκολίες, αν υπάρξει καλή θέληση. Ας κληθούν πρώτα να στείλουν τους αντιπροσώπους των όλα τα κόμματα, οι οργανώσεις, οι δήμοι, μαζί με ανεξάρτητους πολιτικούς παράγοντες. Εκεί, δημοκρατικά, χωρίς να ζητείται η ιδεολογική υποταγή κανενός, ας εξερευθεεί η κοινή βάση εθνικής

συνεργασίας. Ας εκλεγεί κατόπιν ένα προσωινό οργανωτικό σώμα που θα διαφωτίσει το λαό, θ' ακούσει τη γνώμη του, θα τον συνενώσει σε μια γραμμή, θα τον καλέσει να εκλεξει τους αντιπροσώπους του για την εθνοσυνέλευση και τις τοπικές εθνικές του επιτροπές. Ίσως να υπάρχουν κι άλλοι τρόποι για την καλύτερη δημοκρατική αντιπροσώπευση του λαού, ας συζητηθούν όλοι οι τρόποι.

Το εκτελεστικό σώμα της εθνοσυνέλευσης ν' αναδειχθεί δημοκρατικά απ' την ίδια και να λογοδοτεί για τη δράση του. Να ενεργεί στα πλαίσια της γραμμής που η εθνοσυνέλευση χαράζει στην τέτια περίπτωση κανένας δεν θάχει ένσταση η θέση του Προέδρου της εθνοσυνέλευσης και του εκτελεστικού σώματος της ν' ανήκει στον Αρχιεπίσκοπο. Πολλές λογικές υποχωρήσεις το ΑΚΕΛ είναι έτοιμο να κάμει. Το ΑΚΕΛ δεν φιλοδοξεί θέσεις. Φιλοδοξία του ΑΚΕΛ είναι να δοθεί στο λαό η μοναδική δυνατότητα, ν' αντιπαλαίψει ενωμένος την αποικιακή πολιτική και να κερδίσει την λευτεριά του. Αντίθετα απ' την ταχτική της διάσπασης (που είναι "ταχτική" για ταξικά κομματικά ωφέλη) ο αγώνας του ΑΚΕΛ για εθνική ενότητα και πάλη δεν είναι τακτική για κομματικά πολιτικό όφελος. Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΕΞΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ.

Το ΑΚΕΛ καλεί ολόκληρο τον κυπριακό λαό σε επαγρύπνηση, σε κινητοποίηση για την υπεράσπιση της ενότητας του, για μιαν πραγματική εθνοσυνέλευση, το ΑΚΕΛ κάνει έκκληση σ' όλους τους πολιτικούς παράγοντες του τόπου ν' αφήσουν το δισταγμό και να τραβύξουν μπροστά. Όσοι απεχθάνονται την εθνική διάσπαση που καταδικάζει σε εθνική αδράνεια δεν προσφέρουν τίποτε θετικό με το να παραμένουν οι ίδιοι στην πολιτική αδράνεια.

ΟΛΟΙ ΔΙΠΛΑ ΣΤΟ ΛΑΟ. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΑΣ ΑΝΟΙΧΤΕΙ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΟΛΩΝ

Το Π.Γ. της Κ.Ε. του ΑΚΕΛ

Σε κοντινότητα την ανακοίνωση της Κεντρικής Επιτροπής του ΑΚΕΛ ο "Νέος Δημοκράτης, εκφραστικό όργανο του ΑΚΕΛ, έγραφε στις 23 Απριλίου 1954 σε σχόλιο του:

"Σήμερα η παράταξη της εθνοπροσύνης, εξαιτίας της διασπαστικής της πολιτικής περνά μια σοβαρή κρίση. Χίλια κομμάτια έχει γίνει. Κι' ένας που διαβάζει τα έντυπα της βλέπει αμέσως το αλληλοφάγωμα ανάμεσα στα χίλια αυτά κομμάτια. Για να σκεπάσει τα χέρια της η Δεξιά, μ' επικεφαλής την Εθναρχία προσπαθεί να οργανώσει αντικομμουνιστικούς συνασπισμούς και μέτωπα που στην ουσία τους δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια κίνηση αντιλαϊκή.

Η λεγόμενη εθνοσυνέλευση που πάει να οργανώσει είναι η συνισταμένη όλων αυτών των ενεργειών, γιατί όλα δείχνουν πως η εθνοσυνέλευση αυτή θάνατι ένα μέτωπο της δουλειάς, που προορίζει από τη μια να συγκολλήσει τα χίλια κομμάτια της και από την άλλη να διαιωνίσει το διαχωρισμό του κυπριακού λαού σε "εθνικούς" και "αντεθνικούς", πράμα που εξυπηρετεί θαυμάσια τα σχέδια του ξένου κυρίαρχου για τη σταθεροποίηση του αποικιακού καθεστώτος."

